

Viết đoạn văn tả về em của em

Author : vanmau

Viết đoạn văn tả về em của em

Bài văn

Năm ngoái, mẹ em vừa sinh một bé gái. Mẹ bảo rằng muốn em có bạn để chơi khi bố mẹ vắng nhà. Mẹ đặt tên em là Bảo An với mong muốn suốt quãng đời về sau em luôn bình an và hạnh phúc như cái tên của em. Em rất yêu thương em gái của em.

Năm nay em gái em đã được hơn 1 tuổi, em đã biết đi nhưng chưa vững. Đôi khi em phải giúp đỡ em leo lên cầu thang, vì sợ em bị ngã. Những lúc bố mẹ vắng nhà nếu không có em thì có lẽ em buồn lắm, không biết chơi với ai.

Em bé của em mũm mĩm lắm, bé có nụ cười xinh xinh. Mặc dù mới mọc được 4 chiếc răng nhưng lúc Bảo An cười em rất rất vui và muốn em cứ cười mãi như thế. Mỗi khi bố mẹ đi vắng, ở nhà với em thì Bảo An rất ngoan, không hề quấy khóc. Vì em không thích em bé khóc, em không biết dỗ em như thế nào.

Mỗi lần Bảo An chập chững bước đi, em thường phải vỗ tay để em có thể mạnh dạn bước đi từng bước. Khi em bị ngã, em thường khóc một lúc rồi đứng dậy và cười rất vui vẻ. Vừa cười Bảo An vừa vỗ tay như chứng tỏ mình rất giỏi.

Mỗi bữa ăn, Bảo An ăn hết một bát cháo mẹ pha và sau giờ ăn thì bé uống sữa. Bé rất ngoan nên mẹ em cũng không phải lo lắng và vất vả. Bảo An có rất nhiều đồ chơi mà mẹ mua. Năm ngoái ông bà nội đến chơi, ông bà cũng mang rất nhiều đồ chơi cho bé. Nhưng bé chỉ thích con búp bê mà bố mua sau khi đi công tác hồi Tết. Bé cứ ôm khư khư con búp bê màu hồng đó mà không cho ai động vào. Nhiều khi em phải năn nỉ bé Bảo An cho chơi thì bé mới cho em chơi.

Những lúc ấy, Bảo An cười tí mắt và chỉ gọi “chị! Chị” rất gượng gạo. Nhưng em lại cảm thấy rất vui.

Những lúc Bảo An chơi một mình trong lúc em học bài thì bé chơi rất ngoan, không hề quấy khóc, chỉ ngồi nghịch con búp bê và ngủ lúc nào không hay. Lúc ấy, nhìn Bảo An rất đáng yêu.

Em rất yêu thương Bảo An và bố mẹ em cũng vậy. Mong em lớn lên thật nhanh và chăm ngoan.